

IZ LIRIKE MLADIH

BELI ŽREBEC

Marjan Erbežnik

Dragi moj brezskrbni beli žrebec,
potopiva se skupaj
v listnati lesket
najine široke reke.

Potopiva se do dna,
do prodnatega dna,
tako da bo vsa reka
tekla čez naju;
saj naju potem
niti jesenska rjavina
ne odvrže na breg.

Potopiva se v objemu,
da naju kdo ne loči.
Potopiva se,
brezskrbni beli žrebec,
da ostaneva skupaj, dokler ne okameniva.

KLIČEM TE

Marjan Erbežnik

Kličem te.
Skozi razpadajočo fasado
izpraznjene hiše,
kjer le veter osamljeno tipa
in briše
stare obraze.

Kličem te.
Pod ponjavo spomina
drhteče polzim

proti peščenemu bregu,
kjer so zasute
raztrgane rože.

Kličem te.
Sredi ulice,
kjer smejoči se starec
jokajoč pripoveduje pravljico
o raztrganih sanjah.

Kličem te.

VRNITEV

Miroslav Košuta

Sprejela me boš
z očmi velikimi od pričakovanja.
Z dolgimi sencami
bo poplesaval večer,
razpuščen v tvojih laseh,
in ti ne boš rekla ničesar,
da ne bi preslišala
njegove tišine.
Sprejela me boš
s teminami, ki ti jih je vžgal
suhi veter
s svojo povestjo o pesku,
ki na obrežju puščav
brezupno čaka dežja.

Izmed orumenelih trav
se bodo v sivih jatah
razbežale misli,
v rosnem dihu naju bo življenje
privilo vase:
sprejela me boš
spočita od zaupljivosti.